

Riigi Teataja

Ilmub tarvidust mööda.

Toimetus ja talitus:
Riigi trükkkojas, Niine tän. 11.
Kontor on avatud kella 8—2.
Sealsamas lehe tellimiste vastu-
võtmine. Kõnetraat: toimetus 445,
kontor 232.

Tellimiste hind:
12 kuu peale . . . . . 1200 mk.
6 „ „ . . . . . 600 „
Üksik nr. kuni 32 lhk. . . . . 10 „
„ „ „ 48 „ . . . . . 20 „
jne.

Kuulutuste ja teadaannete hind:
Kohtukuulutused — 100 ja 200
marka; kaotatud isikutunnistuste
kuulutused — 50 marka; muud
kuulutused iga mm-rida 8 marka.

Nr. 63.

Reedel, 1. juulil 1927 a.

Nr. 63.

II.

Sisu: Peremehta maade tarvitamise seaduse elluviimise määrus.

Määrus käsutusväelaste tegelikku kaitseväeteenistusse kutsumiseks.

Otsus Saksa-Leedu-Läti-Eesti raudteede valitsuste ja Rahvusvahelise Magamisvagunite Seltsi vahel sõlmitud kokkuleppe põhjal välja kuulutatud väikekaubasaadetiste veo tariifimääruste muutmise kohta.

Teadaanne tuletõrjeväljekorra kohta Nõmmel.

Sundmäärus pagari-, kondiitri- ja leivaküpsetamistööstuste kohta Paides.

Määruse „Paide linna turukord“ muudatus.

III.

Teadaanne notari kohuste täitja nimetamisest Mõisaküla alevis.

Täiendav teadaanne Eesti-Saksa vahelise nootidevahetuse jõusseastumisest merilaevade positsioonilaternate ja udusignaalinõude tunnistuste vastastikuse tunnustamise asjus.

Rakvere linnavalitsuse teadaanne.

Teadaanded Viljandimaa valdade marutaudikahtlaseks tunnistamisest.

II.

Vabariigi Valitsuse poolt 15. juunil 1927 a. vastu võetud

Peremehta maade tarvitamise seaduse elluviimise määrus.

(Välja antud peremehta maade tarvitamise seaduse § 4 põhjal, „R. T.“ nr. 54—1927 a.)

§ 1. Peremehta maade tarvitamise seaduse alusel riiklikku maatagavarasse arvatud maad määratakse kindlaks kohalise ringkonna riigimaade valitseja ettepanekul komisjoni poolt, mis ette nähtud „Maaseaduse Naroovataguste ja Põsetrimaa maa-alade peale laiendamise seaduse“ põhjal võõrandatud maade riigile ülevõtmise kohta Vabariigi Valitsuse poolt 25. juulil 1923 a. vastu võetud määruse § 2 („R. T.“ nr. 101 — 1923 a.).

§ 2. Peremehta maade kindlaksmääramiseks ärapeatavatest komisjoni istungitest antakse avalikult teada kuulutuste väljapanemisega kohaliste riigimaade ülema, riigimaade valitseja ja vallavalitsuse kantsleides 7 päeva enne istungit. Asjast huvitatud isikutele, kelle elukohad teada, niisama ka maakasutajatele saadetakse samal ajal komisjonide ette ilmumiseks nimelised kutsed.

§ 3. Komisjoni istungid on peremehta maadesse puutuvate asjade arutusel avalikud. Asjade selgitamiseks on komisjonil õigus tunnistajaid üle kuulata ja riigimaade ülema läbi kõikidelt riigi- ja omavalitsuseasutustelt tarvilisi teateid ja õiendusi nõutada. Komisjon on otsusevõimeline, kui koos on kolm liiget, nende seas kohtu liige ja ringkonna riigimaade valitseja.

§ 4. Komisjoni otsused peremeheta maade riiklikku maatagavarasse arvamise üle kuulutatakse „Riigi Teataja“ lisas ja kohtukuulutuste jaoks Tsiv. kp. s. § 296 põhjal („R. T.“ nr. 83/84 — 1924 a.) kohtuministri poolt määratud ajalehes. Komisjoni otsuste peale võib edasi kaevata maakorralduse ja metsade peavalitsusele 1 kuu aja jooksul kuulutuse avaldamise päevast „Riigi Teatajas“ arvates.

§ 5. Jõusseastunud komisjoni otsuste alusel võetakse riigi maatagavarasse arvatud peremeheta maad põllutöoministeeriumi korraldusesse.

Märkus. Kohtuotsusega hoolekande alla võetud äraolijate juriidiliste ja füüsiliste isikute maad võetakse üle, ilma et asi § 1-s tähendatud komisjoni poolt otsustatud saaks, nii pea, kui kohtuotsus seadusejõusse astunud ja füüsiliste isikute kohta siseministeeriumilt õiendus saadud, et need Eesti Vabariigi kodakondsusesse ei kuulu.

§ 6. Isikud, kellel peremeheta maade tarvitamise seaduse ja käesoleva määruse alusel eesõigus on maasaamiseks, peavad kuue kuu jooksul, käesoleva määruse „Riigi Teatajas“ avaldamisest arvates, kohalisele ringkonna riigimaade valitsejale esitama avaldused, milles ära tähendatud piiri rajamisel S.N. Vabariikide Liidu piiridesse jäänud avalduseandjale tervelt või osaliselt kuulunud maatükkide suurus ja koosseis. Avaldustele tuleb juurde lisada omanduse õigust tõendavad dokumendid; viimaste puudumisel tuleb avalduses üles anda tunnistajad, kes asjaolusid tõendada võivad, ja ära tähendada nende elukoht.

§ 7. Riigile ülevõetud peremeheta maade planeerimine sünnib maareformi teostamise määruste §§ 49—64 („R. T.“ nr. 73 — 1926 a.) ette nähtud korras, kusjuures eestkätt eraldatakse: 1) maatükid küllakogukondadele ja maaühisustele, kelle maad riigi piiri rajamisel S.N. Vabariikide Liidu piiridesse jäid, ja 2) maajuurdelõiked neile üksikmajapidamistele, mille maad kas maapidaja eraomandusena või küllakogukonna või maaühisuse ühisomandusena riigi piiri rajamisel osaliselt S.N.V. Liidu piiridesse jäid ja juurdelõike andmine planeerimise tehniliste juhtnööride järgi („R. T.“ nr. 46 — 1927 a.) võimalik.

§ 8. Peremeheta maadest, mis peale § 7 ette nähtud maade eraldamist üle jäävad, lahutatakse krundid iseseisva põllumajapidamise asutamiseks. Kruntide saajad määrab põllutöoministri poolt antud juhtnööride alusel kohalik riigimaade korralduskomisjon maasaamiseks esinenud maata kodanikkude seast,

kellel põllumajapidamise asutamiseks ja koha pidamiseks tarvilised eeldused ei puudu.

Eesti Vabariigi piiriga poolitatud küllakogukonna ja maaühisuste endise omandusena riigi maatagavarasse arvatud peremeheta maadest eraldatud kruntide saamiseks on eesõigus maata Eesti Vabariigi kodanikel, ke olid 1920 a. tähendatud küllakogukonna ja maaühisuse liikmed.

Ülejäänud kruntide saamiseks on eesõigustatud Eesti Vabariigi kodanikud, kelle maad asudes Eesti-Vene piiriga poolitatud valdades jäid S.N. Vabariikide Liidu territooriumile, tingimisel, kui tähendatud kodanikud käesoleva paragrahvi esimeses lõikes üles seatud nõudmisele vastavad.

Riigimaade korralduskomisjoni otsuste peale võib edasi kaevata planeerimise peakomisjonile maaref. t. m. §§ 59 ja järgmistes ette nähtud korras („R. T.“ nr. 73 — 1926 a.).

§ 9. Kuni planeerimiseni kasutatakse ülevõetud peremeheta maid maaref. t. m. §§ 81 ja 84—93 ette nähtud alustel, kusjuures küllakogukonnad ja maaühisused, kelle maad S.N.V. Liidu piiridesse jäänud, tasuta maad kasutamiseks saavad.

Riigivanem J. Teemant.

Põllutöoministri k. t. O. Tief.

Riigisekretäri abi Rich. Övel.

Määrus käsutusväelaste tegelikku kaitsevæeteenistusse kutsumiseks sõjaministri korraldusel.

(Antud kaitsevæeteenistuse seaduse § 105 põhjal, „Riigi Teataja“ nr. 43 — 1926 a.)

§ 1. Käsutusväelaste tegelikku kaitsevæeteenistusse kutsumine sünnib sõjaministri käsu-ga (vorm nr. 1), milles määratakse kindlaks, missugustest kaitsevæeringkondadest missugused väeliigid ja aastakäigud teenistusse kutsutakse.

§ 2. Käsutusväelaste tegelikku kaitsevæeteenistusse kutsumisel antakse ajapikendust:

1) Vabariigi Valitsuse, Riigikogu ja Riigi-kohtu liikmetele ning riigikontrolörile — kuni Valitsusest, Riigikogust, Riigikohtust või riigikontrolöri kohalt lahkumiseni;

2) neile, kes teenivad ametikohtadel, missugustel kohtadel teenivatele käsutusväelastele antakse mobilisatsiooni korral ajapikendust tegelikku kaitsevæeteenistusse ilmumiseks;

3) vahiall viibijatele;

4) haigetele, kes ei saa ilmuda haiguse raskuse või iseloomu tõttu, — kuni terveksaamiseni; käsutusväelaste tegelikku kaitsevæeteenistusse kutsumise korral on nad kohustatud saatma kaitsevæeringkonna ülemale arsti, politsei või vallavalitsuse tunnistuse enese haiguse kohta.

§ 3. Sõjainistri käsk käsutusväelaste tegelikku kaitsevæeteenistusse kutsumise üle antakse edasi kindralstaabi poolt kaitsevæeringkondade ülematele telegrahvi, telefoni või mõnel muul kiiret edasiandmist võimaldaval teel.

§ 4. Sõjainistri käsu põhjal kaitsevæeringkondade ülemad annavad käsud (vorm nr. 2) kohalikkude politseikomissaride kaudu kõigile kaitsevæeringkonnas asuvatele arvestamise allüksustele.

§ 5. Politseikomissarid on kohustatud kaitsevæeringkonna ülemalt saadud käsutusväelaste tegelikku kaitsevæeteenistusse kutsumise käsud kiires korras edasi andma kõigile politsei jaoskonnas asuvatele arvestamise allüksustele. Käsu edasiandmiseks peavad politseikomissaridel vastavad kavad alati valmis olema.

§ 6. Arvestamise allüksused on kohustatud tegelikku kaitsevæeteenistusse kutsutavatele käsutusväelastele teenistusse kutsumise käsu (vorm nr. 3) allkirja vastu teada andma 5 tunni jooksul, arvates käsu kättesaamise silmapilgust arvestamise allüksuses. Kavad käsu edasiandmiseks peavad arvestamise allüksustel alati valmis olema.

§ 7. Käsutusväelaste tegelikku kaitsevæeteenistusse kutsumise käsu edasiandmine peab sündima võimalikult kiires korras; selleks võib kasutada igasuguseid ühendusvahendeid, nii kui telegrahvi, telefoni, käskjalge autodel, mootorratastel, jalgratastel, ratsa jne. Raadio saatejaama kaudu võib käsku edasi anda ainult kindralstaabi ülema loal.

§ 8. Kõik telegrahvi-telefoni asutused on kohustatud käsutusväelaste tegelikku kaitsevæeteenistusse kutsumise käsu kiires korras edasi andma, olgu öösel või päeval, selle peale vaatamata, kas asutus sel ajal üldiseks tarviduseks avatud on või mitte.

§ 9. Kõik asutused, ettevõtted ja isikud, kelle juures teenivad tegelikku kaitsevæeteenistusse kutsutavad käsutusväelased, on kohustatud neid otsekohe pärast käsutusväelaste tegelikku kaitsevæeteenistusse kutsumise käsu kättesaamist teenistusest vabastama ja nendega igasugused arved ära õiendama.

§ 10. Arvates käsu teadasaamise silmapilgust on käsutusväelasel aega oma koduste

asjade korraldamiseks 4 tundi ja teel olemiseks kogumispunkti üks tund iga 5 km peale. Kogumispunkti on käsutusväelased kohustatud ilmuma oma kulul.

§ 11. Kogumispunkti ilmudes peab igal käsutusväelasel olema kaasas kaitsevæeteenistuse tunnistus (vabastamise tunnistus).

§ 12. Tegelikku kaitsevæeteenistusse kutsutavate käsutusväelaste kogumiskohtades peavad olema määratud kohaliku omavalitsuse asutuse poolt tarvilikud ruumid käsutusväelaste paigutamiseks kuni väeosadesse saatmiseni. Käsutusväelaste tegelikku kaitsevæeteenistusse kutsumise korral peavad omavalitsuse asutused nimetatud ruumid viibimata üle andma kaitsevæeringkonna ülemale või tema poolt määratud isikule. Ruumide sisseseade, kütte ja valgustuse eest hoolitsevad omavalitsuse asutused.

§ 13. Kogumispunktis vaadatakse terviselt järele kogumispunkti arsti poolt ainult need käsutusväelased, kes ennast terveks ei tunnista. Kõik teised saadetakse otsekohe väeosadesse. Neid käsutusväelasi, kelle suhtes kogumispunkti arst seda tarvilikuks loeb, saadab tema järelevaatusele kaitsevæeteenistuse komisjoni.

§ 14. Käsutusväelaste väeosadesse määramine sünnib kindralstaabi korraldusel.

§ 15. Teenistusse vastu võetud käsutusväelasi loetakse tegelikku kaitsevæeteenistusse astunuks vastuvõtmise silmapilgust.

§ 16. Käsutusväelaste tegelikku teenistusse kutsumisse puutuv kirjavahetus, kavad, jne. on täitsa salajased ning hoitakse alal täitsa salajase kirjavahetuse alalhoidmiseks ette nähtud korras.

§ 17. Käsutusväelaste tegelikku teenistusse kutsumise tööde alal on õigus revideerida:

1) kindralstaabil -- kaitsevæeringkonna ülemaid, politseikomissare ning arvestamise allüksusi, ja

2) kaitsevæeringkonna ülemal — temale alluva ringkonna politseikomissare ning arvestamise allüksusi.

Tallinnas, 13. juunil 1927 a.

Sõjainister,
kindralstaabi kindral-major N. Reek.

Siseminister J. Hünerson.

Vorm nr. 1.

SÕJAMINISTRI KÄSK

käsutusväelaste tegelikku kaitseväeteenistusse kutsumiseks.

Nr. ....

„.....“ ..... 192..... a.

Kaitseväeteenistuse seaduse § 28 põhjal kutsun tegelikku kaitseväeteenistusse järgmised käsutusväelased:

.....
 (kaitsevääringkond, sündimise aastad, väeliigid milles teeninud)

Sõjaminister.

Vorm nr. 2.

KAITSEVÄERINGKONNA ÜLEMA
KÄSK

käsutusväelaste tegelikku kaitseväeteenistusse kutsumiseks.

Sõjaministri käsu „.....“ ..... 192..... a. nr. .... põhjal

käsen ..... elavatel .....
 (vald, alev või politseijaoskond) (sündimise aastad)

käsutusväelastel, kes teeninud .....
 (väeliigid)

ilmuda „.....“ ..... 19..... kell ..... kogumispunkti, mis asub

Käsutusväelased on kohustatud ilmuma kogumispunkti oma kulul, kaasa võttes kaitseväeteenistuse (vabastamise) tunnistuse.

..... kaitsevääringkonna ülem.

Vorm nr. 3.

Käsu kättetoimetaja.....

.....politseikomissari
.....vallavalitsuse

KÄSK

käsituväelaste tegelikkude kaitsevæeteenistusse kutsumiseks.

Sõjaministri käsu „.....“ ..... 19..... nr. .... põhjal on

..... elavad .....
(vald, alev või politseijaoskond) (sündimise aastad)

käsituväelased, kes teeninud .....
(väeliigid)

kohustatud ilmuma „.....“ ..... 192..... kell ..... kogumispunkti, mis
asub .....

Käsituväelased on kohustatud ilmuma kogumispunkti oma kulul, kaasa võttes
kaitsevæeteenistuse (vabastamise) tunnistuse.

(arvestamise allüksuse allkiri)

Tegelikkude teenistusse kut- sutavate käsituväelaste nimekiri	Elukoht	Käsu teadasaamise		Käsituväelaste all- kirjad käsu teada- saamise üle	Märkused
		Kuupäev	Kellaeg		

(Käsu kättetoimetaja allkiri)

Tariifinõukogu otsus 20. maist 1927 a.
Saksa-Leedu-Läti-Eesti raudteede valit-
suste ja Rahvusvahelise Magamisvagunite
Seltsi vahel sõlmitud kokkuleppe põhjal
välja kuulutatud väikekaubasaadetiste
(colis messageries) veo tariifimääruste
muutmise kohta.

(Prot. nr. 183 p. 5.)

Alus: Tariifinõukogu seadus „R. T.“ nr. 106
— 1923 a. ja Läti kui asjaajaja raudt. val.
telegr. nr. 212 — 4. juun. 1927 a.

Vabariigi Valitsuse poolt 15. mail 1925 a.
vastu võetud ja „R. T.“ nr. 89/90 välja kuulu-
tatud väikekaubasaadetiste (colis messageries)

tariifimääruste ptk. I art. 1 pkt. 1-b „300“
frangi asemel kirjutatakse „1.000“ franki.

Tariifinõukogu eesistuja,
teedeministri abi K. Jürgenson.
Asjaajaja A. Remma.

Nõmme linnavalitsuse teadaanne.

„Riigi Teatajas“ nr. 72/73 — 1924 a.
avaldatud tuletõrje seaduse põhjal linnavoli-
kogu 24. mai 1927 a. koosolekul, protokoll
nr. 6 p. 45, määras tasuks tuleõnnetuste korral
võetavate küütide eest:

1) esimene tund 100 marka, teine ja järg-
mised tunnid 75 mk. ja kella 8 õhtul kuni kella
6 hommikul 50% võrra kõrgemal määral.

„Riigi Teataja“ nr. 181/182 — 1925 a. avaldatud siseministri sundmääruse kohase tule-
tõrje-valvekorra eest:

- a) kinodes 150 mk. õhtu pealt ja
- b) avalikkudel ettekannetel, lõbustustel ja näitustel 20 mk. tunnis mehe pealt.

Tuletõrje-valvekorra pidamise eest peavad tasu maksma kinopidajad ja avalikkude ettekannete, lõbustuste ja näituste korraldajad.

Nõmmel, 3. juunil 1927 a. Nr. 1996.

Linnapea L i n d e m a n n.

Sekretär M a l k u s.

Paide linnavolikogu poolt 16. mail 1927 a.
vastu võetud

Sundmäärus pagari-, kondiitri- ja leivaküpsetamistööstuste kohta Paide linnas.
(Antud linnaseaduse § 108 p.p. 18 ja 22 alusel.)

A. Suuremad töökodad.

1. Pagari-, kondiitri- ja leivaküpsetamistööstusettevõtted võivad asuda ainult ruumides, mis käesoleva sundmääruse nõuetele vastavad. Nendel tööstusettevõtetel on keelatud tegevust alata enne kui ruumid on linnavalitsuse poolt järele vaadatud ja otstarbekohaseks tunnistatud.

2. Kõik uuesti ehitatavad töökodad peavad linnavalitsuse poolt kinnitatud plaani järgi ehitatud olema.

3. Töökodade ruumid võivad asuda ainult alumisel korral. Nad peavad olema puhtad, hästi valgustatud ja korraliku õhupuhastuse sisseseadega. Seinad ja lagi peavad olema siledaks krohvitud ja korralikult lubjatud või värvitud. Tapeedi, paberi või papiga seinte kleepimine on keelatud. Põrand peab olema tugevatest, tihedalt kokku pandud laudadest või siledaks tahutud kivist või tsemendist. Õhku peab igas töökojas jatkuma vähemalt kaks kantsülda iga tõegeija kohta.

Märkus 1. Uuesti ehitatavate töökodade ruumid peavad vähemalt 9 jalga kõrged olema.

Märkus 2. Olemasolevate töökodade ruumid, mis praegu ei vasta oma ehituse ja muude olude poolest sundmääruse nõuetele, peavad ühe aasta jooksul, käesoleva sundmääruse maksamahakkamise ajast arvates, sundmääruse nõuetele vastavalt korraldatud ja ümber ehitatud olema.

4. Ahjude ja korstnate ehitus peab vastama tulekaitsenõuetele.

5. Õhtuseks töötamiseks on lubatud ainult elektrivalgustust või lae- või seinä-õlilampe tarvitada.

6. Tööstusruumid peavad olema:

- a) eraldatud eluruumidest ja
- b) eraldatud pesuköökidest ning väljakäigukohtadest.

Nendes ruumides on keelatud magada, magamisriideid hoida, pesu pesta või seda kuivatada. Kantavate riiete jaoks peab olema eriruum või kindla tagaseinaga ja uksega kapp.

7. Töökodades tarvitatav mööbel ja kõik töötamise tarbenõud peavad korralikud ja alati puhtad olema. Taignakünad, kastid, vormid jne. peab peale igakordset tarvitamist hoolega puhastatama ja alal hoitama puhta kattega kaetult. Vähemaid tarbenõusid tuleb hoida kappides.

8. Keelatud on töötamisruumides:

- a) tubakasuitsetamine,
- b) viina ja muude alkoholsete jookide tarvitamine,
- d) joobnud isikute ja koduloomade sisse-laskmine,
- g) igasuguse koli ja kraami hoidmine, millel töökojaga mingisugust ühendust ei ole.

9. Tööruumides peab alati olema:

- a) süljekauss veega,
- b) pesunõu puhta veega, ühes puhta käterätikuga ja seebiga,
- d) tarviline arv pinke või toole tööliste istumise jaoks.

10. Töökodad, niisama ka jahude ja muu materjali ning valmiskauba hoiuruumid peab eeskujulikus puhtuses hoitama. Põrandad peavad sagedasti küüritud, seinad, laed ja aknad, lauad, kastid jne. tolmust ja ämbliku-võrkudest puhitud olema. Süljekaussis peab vesi igapäev vahetatama.

11. Ruumides, kus prussakaid ja lutikaid leidub, on töötamine keelatud. Hiirte, rottide ja kärbeeste hävitamiseks peavad töökodade pidajad kõiki võimalikke abinõusid tarvitama.

12. Töötamiseks tarvitatav materjal, nagu jahud, siirupid, sahvtid ja kõik muud lisandused peavad olema laitmata väärtusega, puhtad ja võltsimata. Nende alalhoiuks olgu eraldi puhas ruum.

13. Keelatud on tarvitada:

- a) niiskunud, läppuma ehk hallitama läinud või muul teel rikki läinud jahu, marju, sahvte jne., niisama ka jahu, millel koid sees on,
- b) kõiksugu aseaineid, nagu sahariini, dultsiini, maarjajääd ja muid sarnaseid lisandusi,
- d) vett tiikidest, seisva vee aukudest või läbijooksvatest kraavidest. Töötamiseks tarvitatav vesi peab võetud olema puhtatest kaevudest.

14. Valmiskaup peab olema korralikult läbi küpsenud ja laitmata välimusega. Iga leiva peal peab olema äri nimetus.

15. Kõik töökojas töötavad ja teenivad isikud peavad töö juures täiesti kained ning üldse terved olema ja neil ei tohi olla mingisugust külgehakkavat haigust ega kärnatõbe. Üks kord kahes kuus peavad nemad end linnaarstile ette näitama ja ennast sellekohase arsti poolt välja antud tunnistusega varustama. Läbivaatamine ja tunnistuse andmine sünnib maksuta, peale tempelmaksu tasumise. Isikud, keda arst töökojas töötamiseks kõlbmatuks tunnistab, peab kohe töökojast eemaldatama kuni terveks saamiseni. Külgehakkavate haiguste tundemärkide ilmsikstulemise puhul enese või tööliste juures on töökojapidaja kohustatud sellest viibimata linnaarstile teatama.

16. Uuesti teenistusse astuvalt töötajalt ja teenijalt on töökojapidaja kohustatud tervisetunnistust nõudma.

17. Töötajad peavad olema kehaliselt puhtad ning puhtalt riides, puhtates valgetes särkides ja põlledes ning kandma puhast valget peakatet. Käte pühkimine põllesse on keelatud.

18. Tööruumis peab olema töökojapidaja allkirjaga varustatud tööliste nimekiri.

19. Leivale, kookidele ja muule valmis-kaubale müümisel ümber pandav paber peab olema valget värvi ja puhas. Trükitud või täiskirjutatud paberit selleks otstarbeks tarvitada on keelatud.

20. Valmiskauba vedamiseks tarvitavad vankrid, käsikaarikud ja muud abinõud peavad olema varustatud õlivärviga värvitud kastidega, mille peal olgu tähendatud äri nimi ja aadress. Kastid olgu pealt kaetud vihma mitte läbi laskva kumera kaanega ja varustatud külje pealt lahti käiva kindla uksega. Käsikorvid peavad olema kaetud puhta kattega. Vankrid, kaarikud, kastid, korvid jne. peab alati piinlikult puhtad hoitama. Nende tarvitamine muuks otstarbeks on keelatud.

21. Kaubavedaja peab täitma §§ 15, 16 ja 17 ette nähtud nõudeid, peale valge peakatte.

B. Üksikud leivaküpsetajad.

22. Üksikute leivaküpsetajate kohta, kellel selleks sisse seatud töökodasid ei ole, on ka käesolevad sundmäärused maksvad, välja arvatud §§ 2, 3 märkus 1, 6 p. a ette nähtud nõudmised.

D. Kauplemine.

23. Pagari-, kondiitri- ja leivaküpsetamistööstuse saadusi võib müüa ainult kauplustest, mille ruumid käesoleva sundmääruse nõuetele vastavad. Kauplust ei või enne alustada, kui ruumid on linnavalitsuse poolt järele vaadatud ja otstarbekohaseks tunnistatud.

24. Kaupluse ruumide, teenijate ja sise-mise korra kohta on maksvad käesolevate määruste §§ 2, 3, 4, 5, 6 (p. b), 8, 9 (p. a), 10, 11, 16, 17, 18 (p. a), 20, 21 ja 22.

25. Kaupluste ruumid võivad ka tapetseeritud olla.

26. Peale selle on kaupluse ruumide kohta maksvad järgmised määrused:

a) letid peavad heleda õlivärviga või vahariidega või marmorplatega kaetud olema,

b) müümisel peab müüja kühvleid või muid abinõusid tarvitama, kauba kätega puudutamine on keelatud.

27. Müügiroomides peab alati karafinpuhta veega ja klaas olema.

28. Kaup peab klaaskastides, kinnistes klaaskappides või riulitel või puhta marliga kaetult kärbeste ja tolmu eest kaitstud olema.

29. Kaupluse sissekäigu kohal peab olema ärisilt omaniku nimega.

30. Üksikud leivaküpsetajad, kes käesolevate määruste § 22 tähendatud, võivad omatehtud leiba müüa ilma kaupluse avamata.

31. Väljaspool linnapiiri valmistatud pagari-, kondiitri- ja leivaküpsetamis-saaduste müümine linnapiirides on lubatud ainult siis, kui nad on valmistatud kohtades, kus maksvad vastavad sundmäärused.

32. Kaubapoodides pagari-, kondiitri- ja leivaküpsetamistööstuse saaduste müümise juures on maksvad käesolevate määruste §§ 26 p. b, 28 ja 31.

33. Käesolevate määruste vastu eksivad võetakse vastutusele Rhk. nuhtl. sead. § 29 põhjal.

34. Käesolevad määrused peavad olema välja pandud kõigile nähtaval kohal pagari-, kondiitri- ja leivaküpsetamistöökodades ning nende tööstuste saaduste kauplustes.

35. Need määrused astuvad jõusse pärast nende avaldamist „Riigi Teatajas“.

Linnapea Purfeldt.

Sekretär Ülem.

Paide linnavolikogu poolt 16. mail
1927 a. vastu võetud

Määruse „Paide linna turukord“ muuda- tus.

Linnavolikogu poolt 4. detsembril 1919 a. vastu võetud ja „Riigi Teatajas“ nr. 12/13 — 1920 a. avaldatud määruse „Paide linna turukord“ § 12 muudetakse järgmiselt:

§ 12. Turuplatsil on lubatud laada- ja turupäevadel üles soojendada vorste nende kohapeal müümiseks ja tarvitamiseks, milleks lubada soovijail üles seada keeduriiste linnavalitsuse juhataste ja näpunäidete järgi.

Linnapea Purfeldt.

Sekretär Ülem.

—

III.

Kohtuministeeriumi teadaanne.

Notari kohuste täitmine Mõisaküla alevi Pärnumaal on kohtuministri poolt pandud ajutiselt, notari k. t. rahukohtuniku K. Vaarmann'i puhkeajaks 15. juulist kuni 15. augustini 1927 a., tema asetäitja vanema kohtuameti kandidaadi Elmar Jobson'i peale.

23. juunil 1927 a.

—

Välisministeeriumi täiendav teadaanne.

Täienduseks teadaandele 28. veebruarist 1927 a., „Riigi Teataja“ nr. 21 — 1927 a., teatab välisministeerium, et Eesti-Saksa vaheline nootidevahetus, teostatud Tallinnas 22. jaanuaril 1927 a., merilaevade positsioonilaternate ja udusignaalabinõude tunnistuste vastastikuse tunnustamise kohta, on nagu Saksa saatkond Tallinnas teatab, jõusse astunud Saksamaal 22. jaanuaril 1927 a.

Eesti kohta astus nimetatud nootidevahetus jõusse 26. veebruaril 1927 a.

Tallinnas, 17. juunil 1927 a.

Välisminister Fr. Akel.

—

Teadaanne.

Suguhaguste vastu võitlemise seaduse § 4 põhjal ja sama seaduse § 15 alusel töö-hoolekandeministeeriumilt 29. märtsil 1927 a. nr. 14321 all antud juhtnõõride p. 1 põhjal

annab Rakvere linnavalitsus avalikult teada, et suguhaguste kindlakstegemine ja ambulatoorne või statsionaarne ravitsemine on maksuta linnahaigemajas, mis asub Rakveres, Tallinna tän. nr. 44.

Rakveres, 14. juunil 1927 a.

Linnapea A. Pääro.

Sekretär Joh. Kadaja.

—

Teadaanne.

Alus: Loomataudide vastu võitlemise seaduse § 27 („R. T.“ nr. 60 — 1923 a.) ja määruste §§ 77, 78 ja 79 („R. T.“ nr. 62/63 — 1924 a.).

Teatan, et Kabala, Imavere ja Adavere valla osad, kuni 15 kilomeetri kauguseni, arvates Alliku asundusest Järvamaal, on marutaudikahtlaseks piirkonnaks tunnistatud.

Kõik koerad selles piirkonnas tulevad kuni 9. septembrini 1927 a. kinni pidada.

Viljandis, 25. juunil 1927 a. Nr. 227-ü.

Viljandi-Pärnu prefekt T a n g.

Sekretäri aj. k. t. K o o r i t s.

—

Teadaanne.

Alus: Loomataudide vastu võitlemise seaduse § 27 („R. T.“ nr. 60 — 1923 a.) ja määruste §§ 77, 78 ja 79 („R. T.“ nr. 62/63 — 1924 a.).

Teatan, et Võisiku vald ja Soosaare, Kõo, Vana-Põltsamaa, Uue-Põltsamaa, Vana-Tänassilma, Vana-Võidu, Uue-Võidu, Viljandi ja Olustvere valla osad, kuni 15 kilomeetri kauguseni, arvates Soosaare valla Suitsu talu piiridest, on marutaudikahtlaseks piirkonnaks tunnistatud.

Kõik koerad selles piirkonnas tulevad kuni 16. septembrini 1927 a. kinni pidada.

Viljandis, 25. juunil 1927 a. Nr. 226-ü.

Viljandi-Pärnu prefekt T a n g.

Sekretäri aj. k. t. K o o r i t s.